

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.410/2007/9. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, **2007. évi november hó 26. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A nagyobb értékre, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2007. évi május hó 11. napján kihirdetett 3.B.983/2006/7. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 (négy) évre enyhíti.

A bűncselekmények 1 rendbeli voltára utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

Indokolás:

A megyei bíróság a rendelkező részben írt határozatával vádlottat nagyobb értékre, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette és jelentős értékre, fegyveresen elkövetett rablás büntettének kísérlete miatt 5 év fegyházra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ítélet ellen a vádlott enyhítés, míg védője a rablási cselekmény vonatkozásában az önkéntes elállás megállapítása és felmentés, egyébként szintén enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

Az ügyész a határozatot tudomásul vette, a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.279/2007/1-I.számú átiratában annak helybenhagyását indítványozta.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta, melynek során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, és megalapozott tényállást rögzített, mely a Be.351.§ (1) bekezdés értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A megyei bíróság az irányadóul elfogadott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmények minősítése is.

Az ítéletábra teljes egészében osztja az elsőbíróság által az önkéntes elállás meg nem állapíthatósága vonatkozásában kifejtetteket. A tényállás szerint a cselekmény befejezése azért maradt el, mert az alkalmazottak elmenekülését követően a vádlott nem tudott senkitől pénzt követelni, illetve a hivatali helységbe történő behatolása olyan időveszteséggel járt volna, mely alapján feltételezhette, hogy az alkalmazottak által értesített személyek őt tetten érhetik. A vádlott ezt a kockázatot nem vállalta, így felhagyott a cselekmény folytatásával. Ezért elállása nem volt önkéntes, hanem a külső körülmények hatására történt. Mindezek alapján a Btk. 17§-ának (3) bekezdése jelen esetben nem alkalmazható.

Nagyrészt helyesen tárta fel az elsőbíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket.

Nem értékelhető azonban súlyosító körülményként a halmazat, hiszen a kialakult bírói gyakorlat szerint csak kettőnél több cselekmény esetén kell ezt a körülményt a vádlott terhére róni.

További enyhítő körülményként vette figyelembe az ítéletábra azt, hogy a kísérlet távoli volt, és a vádlott megbánó magatartását, valamint úgy értékelte, hogy a terhelt a rablási cselekményben is minden mozzanatra kiterjedő, feltáró jellegű beismerő vallomást tett.

Mindezek miatt arra a következtetésre jutott, hogy a Btk. 37.§-ában írt büntetési célok az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott főbüntetéssel, négyévi szabadságvesztéssel is elérhetők.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint nem szükséges és kerülendő egy rendbeli cselekmények esetén a rendbeliség feltüntetése.

Így az ítélet az első fokú ítéletet a szükséges részben a Be.372.§ (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú elbírálásig előzetes fogva tartásban töltött időnek a főbüntetésbe történő beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapszik.

D e b r e c e n , 2007. évi november 26.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

dr. Gömöri Olivér sk. dr. Háger Tamás sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

ZÁRADÉK: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.B.983/2006/7. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

D e b r e c e n , 2007. évi november 26.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő

